

stillende Resultat for Statens og Kommunernes, for alle offentligt ansatte Tjenestemænd, og at dette vil drage de private Tjenestemænds Forhold med sig; hvis de ikke allerede er naaet frem, at jeg mener, man kan gaa til en Begrænsning af Dyrtidsforanstaltningerne, idet jeg gaar ud fra, at alle de producerende Klasser i Virkeligheden har bragt deres Indtægter i Højde med Prisniveauet eller endda over dette. Der er imidlertid tilbage visse Dele af Befolkningen, som sidder med smaa faste Indtægter, der ikke lader sig forøge ved nogen Beslutning, Folk, der lever af smaa opsparede Midler eller lignende. Saadanne Indtægtsnydere vil lide varigt under en Dyrtid eller rettere sagt under et Prisniveau, som er steget til det dobbelte i Forhold til, hvad det var før Krigen, medens deres Indtægter er som tidligere. Hvor disse Indtægter er smaa, vil derfor utvivlsomt fremdeles Dyrtidsforanstaltninger være nødvendige.

Jeg skal herefter ganske kort nævne, hvad Lovforslaget gaar ud paa. Det gaar ud paa at forny Lovens § 2 med et Forbehold og §§ 3—16. Lovens § 1 foreslaas ikke fornyet; det er den, der indeholder Bestemmelser om, at Priserne paa Brød, Smør og Flæsk skal nedsættes yderligere ud over de Prisansættelser, som fandt Sted ved Korn- og Smørloven; denne Prisnedsættelse androg for Brød 10 Øre, for Smør 20 Øre og for Flæsk 20 Øre, for Smørrets og Flæskest Vedkommende pr. kg og for Brødets Vedkommende for et 4 kg's Brød. Herefter vil man altsaa naa til den Pris, som fastsattes ved Kornloven, og til den Pris for Flæskest, som fastsattes samtidig, nemlig den i Efteraaret gældende Maksimalpris, og man vil for Smørrets Vedkommende komme op fra 3 Kr. til 3 Kr. 20 Øre, den Pris, som fastsattes i Smørloven. Der er her Tale om et begrænset Kvantum og om et Tidsrum af 2 Maanedere, nemlig Juli og August, idet jeg forudsætter, at Loven om billigere Pris paa et Kvantum Smør ikke vil blive forlænget ud over August. Jeg maa antage, det vil være naturligt at lade disse ekstraordinære Vinterprisnedsættelser bortfalde nu. Da vi forhandlede om dem i Udvalget, var den Tanke fremme at bestemme, at de ikke skulde gælde for de egentlige Sommermaanedere. Vi endes om ikke at afgøre Spørgsmaalet den Gang, men det forekommer mig, at saaledes som Forholdene ligger, er det rigtigt nu at træffe Bestemmelse derom.

Derimod opretholdes Lovens § 2 med et Forbehold. § 2 indeholder Bestemmelserne

om Brændselshjælp. Under Hensyn til, hvad der fra forskellige Kommunalbestyrelser er fremført netop om Brændselsudgifterne og Brændselspørgsmaalets Vanskelighed, og hvad der er fremkommet om Brændselsprisernes Stigning, vil utvivlsomt Erhvervelsen af Brændsel for Vinteren blive noget af det, der vil lægge den største Byrde paa Familieme, ogsaa paa Familier, som har faaet en nogenlunde Forhøjelse af deres tidligere Indtægt. Bestemmelse om at stille Midler nu til Raadighed til Brændselshjælp betyder imidlertid ikke, at det er en Sommerbrændselsregulering, der skal finde Sted, men det er Hensigten at sætte Kommunerne i Stand til nu at foretage de Foranstaltninger med den kommende Vinter for Øje, som de allerede har paabegyndt, og som de i Regelen maa foretage i Sommer- og Efteraarsmaanederne. Det er mig bekendt, at baade København og Frederiksberg Kommuner, og jeg tænker ogsaa Kommunerne i Københavns Omkreds, allerede har begyndt at foretage saadanne Foranstaltninger til Fremskaffelse af Brændsel, og formodentlig har adskillige Købstæder gjort noget lignende. Det foreslaas at stille det samme Beløb til Raadighed som forrige Kvartal, nemlig 2 Kr. pr. Indbygger efter Dyrtidslovens Hovedregel; men det har forekommet mig rigtigt nu at tilføje den Bestemmelse, at Ydelsen af dette Beløb betinges af, at vedkommende Kommune selv yder et Tilskud af Halvparten af Statstilskuddets Beløb, hvilket altsaa vil sige, at der faktisk ydes $\frac{2}{3}$ Refusion af det fulde Beløb, Kommunen bruger. Dette sker for at imødekomme de Betragtninger, som er fremførte ogsaa i dette høje Ting under den sidste Lovs Behandling, nemlig at der er mangfoldige Kommuner, som ikke vil have Anvendelse for dette Brændselstilskud, fordi de har lettere Adgang til Anvendelse af Tørv og indenlandsk Brændsel end andre Egne, hvor det kostbare udenlandske Brændsel maa benyttes. Naar Kommunerne selv skal anvende et Beløb, der svarer til Halvdelen af, hvad de faar fra Staten, kan man gaa ud fra, at Kommunerne kun vil skride til at benytte disse Statsmidler, naar de anser det for uomgængelig nødvendigt.

Lovforslaget gaar endvidere ud paa at forny de øvrige Bestemmelser i Dyrtidsloven, som vedrører Adgangen for Kommunerne til at hjælpe de vanskeligt stillede og til at faa $\frac{2}{3}$ Refusion af det hertil anvendte Beløb. De Beløb, som foreslaas stillet til Raadighed, er sat til 3 Kr., idet den Periode, der nu